

Zgodnja

DANICA.

Katolišk cerkven list.

Danica izhaja vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 40 kr., za četert leta 1 gld. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za leto 4 gold., za pol leta 2 gld., za četert leta 1 gl; ako zadene na ta dan praznik, izide Danica dan poprej.

Tečaj XXXII.

V Ljubljani 18. mal. serpana 1879.

List 29.

Izgleđ bogoljubnih otrok iz vsih časov keršanstva. II.

9. Blažena Marjeta Marija Alakok.

(Konec.)

Odsihdob ji je kazala Mati Božja še večo ljubezen, kakor pred; Marjeta nam to sama pripoveduje v spisih, ki jih je na spovednikovo povelje morala spisati:

„Presv. Devica je od takrat skerbela za-me, kakor za svojo lastino in vodila me je, kakor stvar, ki je bila njej posvečena. Učila me je voljo Božjo spoznavati in spolnjevati ter me svarila zastran mojih napak. Ko sem enkrat rožni venec sedé molila, se mi je prikazala in me tako pokarala, da nisem mogla nikdar pozabiti. Rekla mi je: „Čudim se, hčerka moja, da mi tako vnamerno služiš.“

Marjeta je bi'a takrat menda 13 lét stara in je ostala nekaj časa jako goreča v službi Božji, v molitvi in mnogoverstnem zatajevanji. Pa čem bolj so nasledki hude bolezni zginjevali in se je krepko zdravje povračevalo, tem bolj se je njeno serce nagibalo k svetnim veseliam ter zgubljaló goreče veselje do molitve in službe Božje. Čedalje bolj se je zatopljevala v posvetnost, kakor bi bila pozabila obljube, da hoče stopiti v samostan. Enkrat se je celo o pustu s svojimi brati in sorodniki nekega plesa vdeležila. To je pozneje vse svoje življenje bitko objokovala.

Sicer ji ni bilo še nič posebnega očitati; bila je po zunanjem še zmiraj materi, sestram in drugim za izgled; vendar njena ljubezen, ki jo je bila popolnoma Bogu darovala, je bila razdeljena.

Marjeta je v poznejšem življenji sama premišljevala, kaj je bilo vendar vzrok nekdanje mlačnosti. Spoznala je, da je bilo to od tod, ker je premalokrat hodila k spovedi in si ni poiskala vnetega spovednika za vodnika na poti čednosti.

Zdaj pa se je tako zbegane device zopet usmilila ljubezen Božjega Serca. Prišlo je nad njo tako hudo terpljenje, da ji je slednjič vse svetno veselje ogrenilo.

Mati so bili namreč primorani, skerb za domačijo izročiti tujim osebam. To pa so bili silno čmerni in sitni ljudje; menili so, da smejo gospodariti v hiši po svoji volji. „Moramo varčevati“, so rekli, vse so zapirali in zaklepali ter materi in otrokom celo naj potrebnije reči kratili. Pri tem je Marjetica naj več terpela. Terdo je

morala delati s posli, za plačilo pa terde besede slišati in stradati. Veliko solz je pretočila po dnevi in po noči.

Vendar ravno v tem hudem terpljenji se je pokazalo, da je bilo njeno deviško serce v resnici dobro, vredno Jezusove in Marijne posebne ljubezni; le omerznilo je bilo nekoliko v srečnih dnevih, britkosti pa so ga spet otajale. Ginljivo je brati, kako je bila ta blaga duša tudi tako zlobnim ljudem pokorna; brez dovoljenja si nikamor ni upala iti, še kruha ne vzeti z mize; in še pritoževati se si ni upala, ker je rekla, da bi bilo zoper keršansko ljubezen. Mislila je zmir le to, da sam Bog je poslal te tako terdoserčne in čudne osebe, da so le orodje v rokah Božjih za spolnitev Njegove sv. volje. Sama za-se pa je tolažbe iskala pred tabernakelnjom in pred podobo Križanega, kjer je večkrat gorke solze pretakala. Kako ginljiv izgled za vse, katerim se težko zdi usmiljenje in poterpljenje imeti s slabostmi bližnjega, zlasti z domačimi in z verstniki!

To terpljenje je imela več lét. Terpljenje jo je učilo moliti; obilna molitev pa je zanelila čedalje večo ljubezen do Jezusa. Čutila je zopet veliko serčno tolažbo in od dne do dne ter od leta do leta je bila bolj pripravljena za stan, v kateri jo je Gospod klical in za vzvišeni namen, za kateri jo je odločil.

Stara 23 lét je stopila v Paray-le-Monial-u v red Marijnega obiskanja. Njeno sveto življenje je bilo sestram v samostanu v veliko spodbudo in veselje. Jezus se ji je večkrat prikazal. O enacih prikaznih se sicer pri mnogih svetnikih in svetnicah bere, a pri Marjeti je bilo še nekaj posebnega, nenavadnega. Vidila je namreč tudi njegovo Serce. Bilo je z ognjem in žarki obdano, svitlo kakor sonce; razločno je vidila rano v Sercu, ternjevo krono okrog in križ na verhu. Gospod sam ji je razložil, kaj ta podoba pomeni: da namreč vse grozovite britkosti, ki jih je imel prestati na zemlji, preterpel je iz ljubezni do človeštva; da priserčno želi, naj bi ga ljudje za toliko ljubezen tudi ljubili, ter da je njegovo Serce zelo užaljeno, ker so premnogi tako merzli do Njega. Rekel ji je nekikrat: „Poglej to Serce; tako zelo je ljudi ljubilo, da je vse poskusilo in se polnoma končalo, le da bi pokazalo, kako zelo jih ljubi. Za plačilo pa prejeman od večine le nehvaležnost; kajti zaničujejo me v tem zakramentu ljubezni, sprejemajo ga božjeropno, in nimajo spoštovanja, marveč le merzlo serce do njega. Zato hočem, da naj bo prvi petek po osmini presv. Rešnjega Telesa posebej posvečen v počeščenje mojega Serca.“ Tudi je rekel, da ravno njo, če tudi ne vredno in ne vedno, je izvolil, naj na vso moč

pospešuje pobožnost do njegovega Serca; in da naj se naredi enaka podoba presv. Serca, kakor jo je vidila v prikazni, ter naj se povsod razširja med ljudi, ker mnogo milost bodo prejeli vsi, kateri njegovo presv. Serce vredno časté itd.

Vse svoje življenje je obračala v to, da je omenjeno pobožnost razširjala z besedo, s pisanjem in z izgledom. Veliko je imela zato terpeti; vendar ni nikdar zgubila serčnosti. Če tudi ni doživela praznika (umerla je 1690), vendar se je že pred njeno smertjo, zlasti pa po smerti, hitro širila pobožnost do najsvetejšega Jezusovega Serca. Papež Pij IX so 1856 praznik zapovedali za ves katoliški svet.

Skleni tudi ti, ki imaš še mlado — in upam, tudi še nedolžno — serce, od današnjega dne prav goreče ljubiti, častiti in posnemati Jezusovo presveto Serce, ki je ravno mlada serca, kakoršno je tvoje, na zemlji naj bolj ljubilo!

Bratovšina ss. Cirila in Metoda.

(Dalje.)

V toliki zmešnjavi pošlje bolgarski kralj Bogoris k tadanjemu papežu Nikolaju I, leta 865, sporočnikov, naj mu pošljejo škofov in mašnikov, ki naj bi Bolgare podučili in v pravi veri poterdili. Papež pošljejo Bolgarom dva škofa, Pavla in Formosa, ter dajo odgovor na mnogo dvomov in pomislikov, ktere jim je kralj Bogoris pisal. V malo letih so ti duhovniki vso Bolgarsko v sv. katoliško Cerkev pripeljali in pokristjanili; ali ravno to je odločene Greke pikalo, kakor tern v peti. Poglavitni ločuh Focij, carigrajski patrijarh, si je hotel Bolgare osvojiti, deželna oblast carigrajska mu pomore, da rimske duhovnike preženejo, in tako posiloma Bolgare rimski Cerkvi odtergajo, ter jih sebi pridružijo.

Veliko so si papeži prizadevali, da bi Bolgare rešili iz te žalostne ločitve, pa zastoj; razkolniki so jih preterdo v svoji šaki držali, serce ljudstva pa je le hrepnelo se zopet združiti s sveto materjo katoliško Cerkvijo, če so si ravno razkolniki vse prizadjali, da bi pogasili Bolgarom te želje in pridružili jih razkolnim Rusom. Kamor je pa ljudstvo serce peljalo, se ni dalo ubraniti. Bolgari so sklenili, da hočejo postati verni otroci svete rimsko-katoliške Cerkve, ter pošljejo h koncu preteklega leta 1860 sporočnikov iz vsih krajev bolgarskih v Carigrad h katoliškemu in armenskemu patrijarhu, da naj bi jih v imenu papeževem v sveto katoliško Cerkev sprejela ter poedinila ločene otroke s svojo ljubo materjo. Dva višja duhovna arhimandrita in več drugih duhovnikov bolgarskih, v družbi svojih pervakov in nekoliko siotin Bolgarov, kateri v Carigradu bivajo, so se 30. grudna, v nedeljo pred novim letom 1861, slovesno ločitvi odpovedali in rimsko-katoliškemu patrijarhu armenskemu Hasunu vpricho latinskega patrijarha in vse duhovščine v cerkvi zvestobo obljubili.

Prosili so Bolgari, da naj obderzé svoje svete šege, obrede in duhovstvo, da bodo njihovi rojaki mirni in varni pred podpihovanjem in strašenjem, kterega jim delajo razkolniki ter jih premotiti želé, da bi se ne poedinili.

Nadškof in armenski patrijarh Anton Hasun sta Bolgarom z velikim veseljem odgovorila, pohvalila njihovo poedinjenje s sveto rimsko-katoliško Cerkvijo, kakor so cerkveni očetje v vesoljnem florenškem cerkvenem zboru sklenili. Obljubila sta jim, da se bodo njihovi cerkveni obredi in svete šege nespremenjene ohranile, kar so že sveti Oče papež Pij IX obljubili vsem jutranjskim kristjanom, ki se hočejo poverniti v naročje

svoje prave matere, svete katoliške Cerkve. Tako bojo vse cerkvene šege bolgarskega naroda posvečene, in njih duhovščina v cerkveni službi peterjena. Dragi otroci, pišejo dalje, bodite mirni in potolaženi! Ne verjemite onim, ki le svojega dobička iščejo, ne pa Kristusovega. Ostanite zvesti podložniki cesarju. Ravno tako se je tudi na otoku Kandiji okoli 200 družin v sveto katoliško Cerkev povernilo. In kar se v tih krajih turškega cesarstva za nas veselega godí, se kaže tudi po drugih jutrovih deželah velike Azije. Nekak prijazen duh oživlja in ogreva odločene staroverce za sveto katoliško Cerkev; zaupajmo, da jim bo naša braterna molitev sprosilala tudi v prihodnje tega dobrega duba.

Dokler se pa mora naša sveta cerkev na tem svetu neprenehoma za nebeško kraljestvo vojskovati, čujemo tudi žalostnih reči, kako hudo se pravovernim kristjanom godí, posebno na Ruskem tistim, kateri nočejo svoje svete cerkve zapustiti in v občino ruskega ločinstva stopiti; posiliti hočejo rimsko-katoliške kristjane, da naj se naši sveti cerkvi odtergajo in ruski pridružijo. Leto za letom slišimo od silnega preganjanja, pa mnogih takih in enakih terpinčen, še ne zvemo; zakaj vseh takih in enakih popisov čez svojo mejo v naše kraje ne pusté. Po tri mesce hodi tako pismo iz roke v roko, od vasi do vasi, poprej kot srečno dospé na avstrijsko ali pa na porusko zemljo in se med nami razvé. Krič nedolžno terpinčenih kristjanov pa v nebesa vpije; le podpirajmo njihovo vpitje s molitvami, ter zaupajmo, da bomo uslišani. Naša združena molitev bo dušni led ločenih bratov razbila, milost božja jim bo posijala in ogrela njihovo merzlo, neusmiljeno serce, spoznali bojo svojo zmoto, opustili svoje slepo sovraštvo in se povernili, kakor verni Bolgari, v materno krilo svete katoliške Cerkve.

(Dalje sledí.)

Bratovšine in drugi pripomočki v pomoč dušam v vicah.

Spisuje V. K.

(Dalje.)

Devetdnevnica za duše v vicah se tako-le opravlja:

Naj poprej se moli „Bog pridi mi na pomoč; Gospod hiti mi pomagat. Čast bodi Bogu Očetu“ itd.

Potem se obmoli vsih sedem molitvic, ki so v knjižici „Pobožna družba v vedno pomoč dušam v vicah“ kakor tudi v bukvah „Gospod! daj jim večni pokoj“ (str. 46—50) za vsak dan tedna zaznamovane, in po vsaki teh molitvic se moli „Očenaš... Češena si Marija... in Gospod! daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Amen.“

Devetdnevnica za duše v vicah.

(Vsak dan devetdnevnice treba je moliti vse naslednje molitve.)

V. Bog, pridi mi na pomoč, O. Gospod hiti mi pomagat. Čast bodi Bogu Očetu itd.

I. Večni Oče! pred tvojo pričujočnostjo se popolnoma ponižam ter te ponižno molim in po dragoceni kervi, ktero je Jezus, tvoj božji Sin, v vertu Getzemanu pretil, prosim: hitro reši iz terpljenja vic te blažene duše, posebno še tiste, ki so ondi že dolgo prideržane, ter jih po svojem angelju pripelji v prebivališče svojega veličastva, da te ondi hvalijo in častijo na vekomaj.

Oče naš... Češena si marija... V. Gospod! daj jim večni mir in pokoj, O. In večna luč naj jim sveti! Amen!

II. Večni Oče, po dragoceni kervi Jezusa, tvojega božjega Sina, ktero je pri svojem grozovitem bičanju

prelil, te prosim: hitro reši duše iz vic, posebno še tisto, ki je naj bližej svojega odrešenja, da nemudoma gre tebe na vekomaj hvalit in častit.

Oče naš... Češena si Marija... V. Gospod daj jim... O. In večna luč... Amen.

III. Večni Oče! po dragoceni kervi, katero je Jezus, tvoj božji Sin, prelil, ko so ga neusmiljeno s ternjem kronali, te prosim: hitro reši njih duše iz terpljenja vic, posebno še tisto, ki bi imela zadnja od ondod iti, da zamore tim poprej iti tebe hvalit in častit na vekomaj.

Oče naš... Češena si Marija... V. Gospod daj jim... O. In večna luč... Amen.

IV. Večni Oče! po dragoceni kervi, katero je Jezus, tvoj božji Sin, prelil, ko so mu z života vlekli škerlasti plajš, na ktere so bile prisušene rane, ki so mu bile med bičanjem vsekane, te prosim: hitro reši iz vic terpeče duše, posebno še tisto, ki je v tvojih očeh na dobrih delih naj bolj bogata, da te v veliki slavi, ki jo čaka, časti in hvali na vekomaj.

Oče naš... Češena si Marija... V. Gospod daj jim... O. In večna luč... Amen.

V. Večni Oče! po dragoceni kervi, katero je Jezus, tvoj božji Sin, prelil, ko je križ na svojih ramah na Kalvarijo nesel, te prosim: hitro reši v plamenu vic pridržane duše, posebno še tiste, katerim sem naj več dolžan, da ne bodo več zadrževane te iti hvalit in častit na vekomaj.

Oče naš... Češena si Marija... V. Gospod daj jim... O. In večna luč... Amen.

VI. Večni Oče! po dragoceni kervi, katero je Jezus, tvoj božji Sin, prelil, ko je bil neusmiljeno na križ pribit, te prosim: hitro reši iz vic blažene duše, posebno še tisto, ki je terpljenju in smerti tvojega božjega Sina naj večjo čast skazovala, da te potem gre naravnost hvalit in častit na vekomaj.

Oče naš... Češena si Marija... V. Gospod daj jim... O. In večna luč... Amen.

VII. Večni Oče! po dragoceni kervi, ki je tekla iz prebodene strani Jezusa, tvojega božjega Sina, v preveliko žalost njegove pričujoče Matere, te prosim: hitro reši iz vic blažene duše, posebno še tisto, ki je presveto Devico naj bolj častila, da nemudoma zamore iti ti ž njo zahvalo pet, te častit in hvalit na vekomaj.

Oče naš... Češena si Marija... V. Gospod daj jim... O. In večna luč... Amen.

Po obmoljenih teh sedmih molitvah se nadaljuje:
V. Vráť peklenskega brezna, O. Reši njih duše, o Gospod!

V. Naj v miru počivajo! O. Amen.

V. Gospod usliši moje molitev, O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molitev. Bog, Stvarnik in Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušanje vsih grehov, da milostljivo odpušanje, ktere so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod daj jim več mir, O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo! O. Amen.

Za opravljanje te devetdnevnic so od sv. Očeta Pija IX podeljeni popolnoma odpustki, katerih se zamo-rejo vdeležiti vsi, ki ali med opravljanjem devetdnevnic, ali pa v osmini po opravljeni devetdnevnic vredno prejmejo zakrament sv. pokore in sv. R. Telesa in molijo v papežev namen. (Gaeta, 3. prosenca 1849. L. kardinal Altieri.)

Prestavljena je ta devetdnevnic iz „Mois de morts“ par Cloquet, p. 37—40. Kakor so že devetdnevnic sploh velik pripomoček za duše v vicah, tako je posebno še ta zavoljo popolnoma odpustkov.

(Dalje sledi.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane, 14. mal. serp. (*Žegnanska slovesnost in blagoslovljenje spominka † očeta Aleša Jerala v Horjulu.*) Preteklo nedeljo, 13. t. m., je bil v Horjulu slovesno blagoslovljen spominek ranjcega tako čislane g. očeta Aleša Jerala. Vrednik tega lista je bil k temu od visokočast. škofijstva pooblasten. Bila sta iz Ljubljane pričujoča tudi preč. gospoda profesor Jož. Marn in sem. podvodja dr. Ant. Jeglič. Ljudstva se je bilo zbralo prav velika množica, zlasti ker je bila žegnanska nedelja sv. Marjete, farne pomočnice.

Pred slovesno sveto mašo je nagovor do v obilnem številu zbranega ljudstva imel g. prof. J. Marn, kateri je z ozirom na god sv. Marjete, zavetnice Horjulske fare, omenil, da je pred 23 leti pervikrat in pozneje prav pogostoma to nedeljo ondi pridigoval, rad govoril nekaj o sv. Marjeti, nekaj o sv. Alešu, vmés vpletal kaj od sv. Očeta Pija IX, iz znanih vzrokov; povedal, kako sta si ranjki sv. Oče Pij pa Horjulski oče Aleš podobna bila v življenju in o smerti; kako smo ji spoštovali in ljubili; da o smerti ta ljubeznjiva zveza ni jenjala, marveč djanska ostane častitljivemu možu, kteremu naj se danes blagoslovi na grobu postavljeni spominek. Ponovivši nekoliko o sv. Marjeti in o sv. Alešu, kako so po njunem zgledu tudi ranjki gosp. oče iskali bisera, s katerim se kupi nebeško kraljestvo, je nekoliko razložil napise na grobnem spominku, kako da resnično opisujejo ranjkega, in koliko naukov imajo v sebi tudi za farmane posebej in sploh za nas kristjane.

Napisi so naslednji, in sicer 1. spredej:

Tukaj počiva preč. g. Aleš Jerala, r. v Smedniku 14. mal. serp. 1792; posveč. 1816; fajm. v Horjulu 36 lét; zlatomašnik 1866; demantomašnik z zlat. križcem 1876; u. 4. grud. 1878.

Mirno pasel svoje si ovčice,
Kazal pot do čednosti, resnice;
Strasti si krotil v krotkosti,
Sam ne vedil, kaj je strast;
Kar preziral si v modrosti,
To povsod si našel: čast.

2. Ob levi:

Znal si vsac'ga posvariti,
Serca nikdar ne raniti;
Bil z ljubeznijo Bogú si vdan,
Od ovčic, prijatlov spoštovan.

3. Ob desni:

Smiljenost, ki serce greje,
In dobrotljivost brez meje,
Čednosti naj blágši vse
So ti dušo lepšale.

4. Zadej:

Služil je za kapl.: v Gorjah, na Vačah, v Dolu, Kranju, Teržiču; za fajm. od 1834 v Poljanah, od 1842 do smerti v Horjulu. R. I. P.

Postavili spoštovalci.

Med čednostmi, ki so lepšale njihovo dušo, svetila se je poleg imenovanih vzlasti resnična ponižnost, svetoba v vseh, posebno v duhovskih opravilih, pobožnost in gorečnost v molitvi, poterpežljivost v križih in te-

žavah, v hudih telesnih bolečinah, stanovitna vdanost v voljo Božjo itd. Ako človek to-le premišljuje in se verno ozira na življenje in terpljenje svetnikov in svetnic Božjih, na Jezusa Kristusa samega; čuti in spozná, kako veliko mu še manjka, kako daleč je še od prave svetosti, kako bi se mu bilo satajevati in prisadevati po dobrih delih in svetih čednostih. In le ako si bomo po teh prizadevali, smemo upati kedaj srečno končati svoje življenje, svésti si usmiljenja božjega, z ranjkim v besedah: Gospod, v Té sem zaupal, ne bom osramoten vekoma.

Po slovesni sv. maši je z duhovni vred skoro vsa množica šla v obhodu na bližnje pokopališe, kjer je lep spominek bil postavljen že v tednu. Blagoslovljen je bil ondi križ, podoba Jezusova in podoba žalostne Matere Božje, ki ste prav lično vdeleni v spominek.

Blagoslovljevalec nato opomni pričujoče z nekaterimi besedami, kako smo zdaj poslednjo slovesno čast skazali tako zaslužnemu ranjczemu gospodu župniku, priporočil in tako rekoč izročil jim častitljivi spominek, da naj ga varujejo, v spoštovanji imajo, pa tudi spominjajo se ranjczega gospoda, zlasti kadar stopijo na pokopališe. Opomni jih pa tudi, kako vse človeške stese in pota peljejo poslednjič na pokopališe, rekši: Ni je poti in ne skoraj stezice po vai duhovnji, ktere bi vaš ranjki gospod oče ne bili prehodili skoz toliko lét (znano je, da so na sprehodih vsih mnogih stezic poiskali in jih prehodili), in — z vsih stéz in potov so pa naj poslednjič prišli za stalno na — pokopališe! Koliko izmed vas, iz vaih vaih hiš, so jih skoz 36 lét tu sem spremlili; in poslednjič so bili sami sem spremljeni. Kam tedaj pelje pot iz vaih vaih stanovanj in hiš?... Na pokopališe. — Kam pelje pot iz vaše cerkve?... Na pokopališe. — Kam pelje pot iz duhovske hiše (farovža)? Na pokopališe. Toliko lét so ranjki gospod — močni in terdni — delali v vinogradu Gospodovem, da bi človek — ko bi to kdaj bilo mogoče — mislil: odšli bodo tej poti. Vendar ne! Tudi njih poslednja pot je — na pokopališe!

Škoda jih je bilo v zemljo djati; žalost za njimi je opravičena. Vendar pa niste ostali brez tolažbe. Elija prerok je bil Elizeju zapustil svoj plajš, kakor znamnje svojega duha; vaš ranjki gospod so vam pa zapustili še kaj več kot svoj plajš: zapustili so vam svojega zvestega pomočnika, ki so bili veliko lét tako rekoč v šoli ranjczega gospod-očeta in njih desna roka, in zdaj v njihovem dubu pri vas kot fajmošter dalje delajo. Skazujte jim spoštovanje in sprejemajte zvesto njih nauke, tako bodete tudi ranjczega gospod-očeta še po smerti razveseljevali. Tedaj vbogajte pričujočega, za ranjczega pa molite. Pomolimo za nje tudi mi zdaj skupaj še nekaj malo.

Molitev za ranjczega, za dobrotnike v prid spominka, in za vse verne mertve te duhovnije je sklenila slovesnost.

Spominek, res lično pri gospej vdovi ranjc. Ign. Tomana izdelan, je ljudém prav všeč, in stane 120 gl., napisi pa 27 gl. 70 sld. — Opomnjeno bodi, da ravno tacega bodo ondi naredili tudi za ranjc. župnika Brodnika, ki pride kmalo v delo.

Iz Ljubljane. (Katoliški pridigarji pred sv. Očetom.) Profesor in kanonik Rinald Deggiovanni in kanonik Al. Tripepi do škofov vesoljnega sveta razpošiljata vabilo znamenitega obsega. Nedavno so bili namreč pridigarji iz vsega Italijanskega pred sv. Očetom. Iz tega lepega skazovanja pa so previdni možje posneli, koliko veličastniše se le zlasti za današnji čas bi bilo, ako bi bratje, kterih naloga je druge pravico in resnico učiti, iz vaih daljnih krajev in okrajn zemlje ob enem času in na en

dan prišli v Rimu pri sv. Očetu skupaj. Ta nasvet so sv. Oče Leon XIII pohvalno sprejeli in poterjili ter so pripravljene dobrotno sprejeti pridigarjev iz vsega katoliškega sveta, in sicer v osmino ss. Kraljev 1880.

Omenjena gospoda to vabilo izročujeta škofom s prošnjo, naj bi si prizadevali, da največ kar je moč duhovnih pastirjev ta dan pride v Rim osebno obiskat sv. Očeta, ter ob enem kakor Modri ob rojatvu Jezusa Kristusa, zdaj namestnika njegovega tudi z isročenjem Petrovega penesa v njihovi ubožnosti počastit.

Djanje se je pričelo, in že več škofov je dalo besedo, da hočejo delati v ta namen. Vabilo je dano v Rimu v drugi polovici vel. travna.

Šolsko. Ljubljanske srednje šole so bile sklenjene v torek, 15. t. m., a slovesno sv. mašo, zahvalno pesmijo in deljenjem šolskih spričeval. Za moško mladino je bila sv. maša v Šenklažu, za žensko v Križankih. Cerkevni praznik je bil pomenljiv, namreč: razdeljenje apostelnov, kteri so šli na vse strani vero zveličanja oznanovat, ljudstva olikovat. Prav tako ima tudi šolska mladina dolžnost: seme lepih nauk in dobrih izgledov sejati med narod. Blagor mladim ljudém, kteri so bili res v šolah za tako imenitno dolžnost omikani, in jo vestno spolnujejo! Peklenski parkeljni pa so tisti, ki pridejo domú spačeni, brezvrni, pohujšani in narodu slabe izgleda dajejo. Gorjé njim samim in tistim, kteri jih na vesti imajo!

Na ljubljanski gimnaziji je bilo letos v začetku 542, ob koncu leta pa 509 učencev, — 447 Kranjcev, med temi 115 Ljubljančanov, 172 Gorenjcev, 73 Notranjcev, 86 Dolenjcev, drugod iz Avstrije 59, in 4 tujci. 376 je štetih v programu za Slovence, 124 za Nemce, in samo 9 družih narodov.

Odlličnih je bilo 2. pol leta 56, a prvim redom 297, za popravo odločenih 79, z dvojkami 43, s trojkami 32.

Po veri so bili vsi rimo-katoličani. Stanovalo jih je 191 pri svojcih in sorodnikih, 62 v Alojzjevišu, 249 pri družih pobišnih.

Dobrotniki gimnazijalcev so: oč. oo. Frančiškani, oč. gospé Uršularice in Usmiljene sestre, škofijsko semenišče in Alojzjeviše, kakor tudi veliko družih hiš in osebnikov po mestu. Hranilnica je darovala 200 gl. itd. Gimnazijalni g. vodja vsim dobrotnikom gorko zahvalo naznanuje.

Iz gimnaz. zgodovine bodi omenjeno, da razun nedeljske Božje službe so imeli sv. mašo samo po dvakrat na teden, spoved samo trikrat skoz leto, in sicer sv. mašo ob delavnikih le samo po leti; očitnega obhoda so se vdeležili samo sv. R. Telesa dan. Ako se pomisli, da so vsi mladenči izločno katoliške vere, da le bolj pogosto prejemanje ss. zakramentov in djansko skazovanje sv. vere mladino v resnici olikuje in divjaštva varuje, pa da skoraj naj večí del mladine zraven staršev ima še posebne dobrotnike, za ktere je dolžna moliti, je jasno in očitno, da na duhovne vaje in djansko skazovanje sv. vere se veliko premalo ozira ima. Izmed občinstva se večkrat slišijo pritožbe, da med šolsko mladino pri svetih opravilih je premalo spoštljivega obnašanja, *) in nekteri po farizejsko modrujejo, da vzrok je, ker mladina prevečkrat v cerkev hodi; toda ravno s tim se zgubi vera in strah Božji, ako se mladina svojim dolžnostim odteguje in vsled tega je obnašanje potlej tudi v cerkvi lahko vedno bolj neobtesano; kdor pa pred živim Bogom nima spoštovanja, ga tudi pred ljudmi le takrat ima, kadar se boji ječe in beriča, ali pa kadar le potuhnjeno spoštovanje kaže, ker se boji časne škode.

*) Imo inveniri et ludimagistrum inferiorum gentium, praesente juventute, durante Elevatione, rigide stantem!

Vvod v programu je 13 listov dolg poštevski spis: „Neue Methode für die Berechnung der Sonnen- und Mondesparallaxe aus Planetenvorübergängen und Sonnenfinsternissen“, od prof. M. Vodušek-a.

Prihodnje šolsko leto se prične 16. kim. 1879 s sv. mašo k sv. Duhu.

Iz Rima, 7. mal. serp. (Časniške zvižaje in volitve. Mermillod in konfesijonelne postave. Meč zoper Cerkev je meč zoper državo. Battenberg, Rus, Prus in sv. Oča.)
Bral sem v vnanjih časnikih, da vspéh, ki so ga katoličani dosegli v zadnjih volitvah (rimskih srenjskih odbornikov) je pripisovati edino njihovi zvezi s zmérnimi liberalci, in da ta zveza je dosegla poterjenje cerkvenih oblastnij. Moram pa omeniti, da v tej novici je nekaj zmešanega in lažnjivega, ter v tako tenkem in ne še rešenem vprašanji ne bode kdo v zmoti.

V prvo je treba pomniti, da se govori o srenjskih volitvah, ktere so opravičene od cerkvene oblasti tudi na Laškem, in to okolišino je zamolčalo več vnanjih časnikov, kakor bi hotli čitateljem vcepiti misel, da se govori o političkih volitvah, zastran kterih ves svet vé, da na nje je še vedno od cerkvene strani obešeno „non expedit“ (ni koristno), in italijanski katoličani se jih nikoli ne bodo vdeležili, dokler bode ta „non expedit“ na njih visel, kakor visí ravno zdaj še smeraj. Kar pa tiče pogojo med katoličani in zmérnimi liberalci pri postavljanji kandidatov za omenjene srenjske volitve, se mora priterditi, da je bila res storjena po nekterih večih italijanskih mestih; toda vir tega je edino le v nekterih zasebnih društvih — neodvisno od cerkvene oblasti, ktera se v to ne meša („passive se habuit“ dans cette affaire). In tako boje zato, ker v srenjskih volitvah se ravna le za domače gospodarske zadeve, ki ne segajo v načela in ne v cerkvene pravice.

Prosim, zavernite tudi naslednji vriš, ki ga je raztrosil dnevnik „Italia“ ta mesec. Hoče namreč vediti, da reč Mermillodova pride v novič v preiskavo v rimskih kongregacijah, in da v njeno razsodbo je sveti Stol povzél švicarske verske postave. Slehern lahko umeva, da to je gola pošastnost omenjenega časnika. Sicer je švicarska vlada odveč bistra, da bi ne razumela, da vse konfesijonelne postave sploh niso skovane zato, da bi jih Rim poterjeval, ampak edino zato, da se Cerkev preganja v tej nesrečni zgodovinski dobi, v kteri so tudi celó naj viši osebnosti pozabile, da meč, s kterim se Cerkev ráni, je ravno tisti, s kterim država sama nad seboj samomor stori.

Kar tiče obiskanje kneza Battenberga pri sv. Očetu, je bilo le-to čisto lastnovoljno od knežje strani. Vendar pa so tisti, ki so obdajali sv. Očeta in njihovega obiskovalca, lahko opazili in se prepričali, da knez Battenberg je od vladarjev Rusije in Nemčije sporočil njune naj priljudniši pozdravljenja in sporočila posebnega spoštovanja do tako vrednega Papeža. Poslednjič pa sta se Leon XIII kakor tudi knez Battenberg vzajemno in prav priserčno poslovila.

Sveti Ani.

Preveseli dan, kristjani!
Naznanila zárija:
Prišli smo sem k sveti Ani
Vsi zaupnega Serca.
Sveta Ana! ljuba mati,
Le poslušaj ti naš glas;
Hočemo ti hvalo dati,
Milo prosi ti za nas!

Sprosi zákoncem ljubesen,
Mir in svete vire dar;
Jim odganjaj vso bolesen,
In pomagaj jim vsikdar.

Vsem mladenčem pa pobožnost,
Milost srečne večnosti,
Grešno naj zatró priložnost,
Da jih satan ne dobi.

Deklicam prav zvesto vari.
Čisto dušo in telo,
Naj hudoba jih ne skvari,
Da sorijo za nebo.

Prosi bolnim, jokajočim,
Vdanost Bog dodeli naj;
Dušicam odhajajočim
Pa odpira sveti raj.

Sveta Ana, nas ne zabi,
Kadar pride smertna noč;
K Jezusu nas vse povabi
Na Marijino pomoč.

S. Gaberc.

Zbor angeljski glasán.

(Prosto poslov. po: „Ihr Engel allzumal.“ Cantate, str. 50.)

Zbor angeljski glasán!
V čast Jesusa ta dan
Zapoj: Hosana!
Ki tu v altarju svit
Zakriva čudovit,
Je dušam hrana.

Zbor angeljski glasán!
Mogočno, krasno vbrán,
O poj Mu slavo,
Kot si Ga kdaj slavil,
Ko v blevcu se rodil,
Nam v mir in spravo. —

Zbor angeljski glasán!
Iz rajskih zdaj dvorán
Na zémlijo hiti;
Poj: Trikrat sveti Bog!
Da stresa zemlje krog
Don gromoviti. —

Zbor angeljski glasán!
Daj pesmi v hrib in plán
Močno doneti:
Češen, o Jezus, zdaj,
Češen na vekomaj,
V skrivnosti sveti!

Zbor angeljski pojóc,
O hiti na pomoč!
Da družba cela —
Presveto tu Skrivnost,
Očetovo Modrost
Slavi vesela. —

Knezi rajski prihitite!

(Prosto posl. po: „Kommt herab ihr Himmelsfürsten.“ „Cantate“, str. 53.)

Knezi rajski prihitite
S pesmijo navdušeno,

In kristjane naučite,
Slavno pesem zvišeno;
Vsi veselo se združimo,
In stoglasno zadonimo:
Čast, zahvala Jezusu
V Zakramentu svetemu!

Ki v ljubezni vsi gorite,
Vi žareči Serafi!
Na pomoč nam pritecite,
Močnoglasni Kerubi!
Vžgite v srcih plam goreči,
Vsi zapojmo spév sloveči:
Čast, ljubezen Jezusu,
V Zakramentu ljubemu!

Zadonite, pevski kori
Devetéri iz nebés;
Da za veke se zatvori
Peklu, krivoverstvu jéz;
Za skrunitve v zadostilo,
Bodi zemlji vsi glasilo:
Čast Zmagalcu Jezusu,
V Zakramentu močnemu!

Oh, naj v zvezo to prekrasno
Človek, angelj se združi,
Naj goreče, enoglasno
Vse Zveličarja časti;
Kralju vsih sladkost in mira
Serčna pesem naj izvira,
V slavo najmilejšemu
V zakramentu Jezusu!

Čast, o Jezus! neminljiva
Naj nad zvezde Ti doni;
Oh naj vsaka stvarca živa
V Zakramentu Te slavi!
Daj nam vredno Te prejeti;
Kdaj — v ljubezni večno peti:
Čast, ljubezen Jezusu
V Zakramentu svetemu!

Radoslav.

Razgled po svetu.

Sveti Stol in Rusija. Govori se, da car je o svojem bivanju v Livadiji vsled napada po Solovievu dobil pismo od sv. Očeta, katero ga je močno ginilo, in je resno premišljeval stan katoliške Cerkve na Poljskem in Ruskem. In zdaj, kakor se piše iz Rima v „Soleil“, so v Rim dospеле vgodne novice oziroma prav dobrih carovih vravnava, kateri hoče poslušati pritožbe Sv. Stola v ta namen, da se zboljša stan katoliške Cerkve na Ruskem in Poljskem. Pristavlja se, da je car svoji vladi ukazal, naj pripravlja pogodbo med Rusijo in Sv. Stolom.

Ta osnova, predložena od Rusije Vatikanu, boje predlaga: 1. konkordat na podlagi sedanjega stanja (statu quo) za katoliško Cerkev na Poljskem in Ruskem. 2. Polno pomiloščenje za vse škofe in duhovne, pregnane v Sibirijo, in njih povrnitev v prešnje časti in službe. 3. Neomejeno svobodo za občenje med Sv. Stolom in rusko vlado za vse, kar je zastavljeno na cerkveno oblast, in od strani Sv. Stola priznanje državni postáv. 4. Car si za škofovske spraznjenja prihrani pravico predlagati po tri kandidate, izmed katerih bi volil Sv. Sedež. 5. Škotje bodo smeli neposredoma z Rimom dopisovati; mógli pa bodo svoje nagovore in pastirske liste vladi

v poterjenje predlagati. 6. Imenovanja za škofovske sedeže drugega reda bodo podveržene poterjevanju ruske vlade.

Nasprotno poslanštvo v Rimu in Petrogradu še ni bilo določeno; ker pa je Sv. Stol voljan imenovati svojega poslanca na carov dvor, se upa, da tudi le-ta bode izvolil posebnega odposlanca za Rim.

Bog daj, da bi se poštena in stalna vravnava dosegla! To bi bilo neizrečene koristi za cerkveno in slovansko zadevo. Molitev iz tisučerih in tisučerih serc in ust bratovšine ss. Cirila in Metoda ne more biti brez vspeha.

Laško. (Kako mladolaški sovražniki rogovilijo zoper katoliški zakon.) Framasonska laška zbornica je osnovala in sprejela neko prav brezglavno in brezbožno zakonsko postavo, katero ima zdaj senat ali gosposka zbornica v obdelovanji in jo hoče zeló omečiti. Starašinski središni vrad hoče, da ženini niso zavezani poprej civilne pogodbe storiti kakor pa cerkveno se poročiti; zavezani pa bi bili v 30 dnéh po cerkveni poroki se dati tudi civilno poročiti. Duhovni pastir tedaj, ki bi pred civilno pogodbo poročal, bi ne grešil zoper „sveto frajmavrarstvo“, kar so hotli mladolaški spodnjičarji. Ženin ali nevesta, ki je dobil obljubo, da za cerkveno poroko nasleduje v določenem obroku tudi civilna, ako bi se to ne zgodilo, bi imel(a) pravico zahtevati osebno ločitev in povračitev škode, ktera je bila s tem storjena.

Vidi se tedaj, da laško starašinstvo ima vendar nekoliko več pameti, kakor pa spodnja zbornica. Sostavljeno je starašinstvo iz kraljevih princev — Carignan, Aosta, Genova; 13 senatorjev je iz sardinskega senata voljenih pred l. 1859; družih 342 so volile naslednje ministerstva: Cavour njih 45, — Ricasoli a) ali prvo ministerstvo 8, — Rattazzi a) 14, — Farini 7, — Minghetti a) 14, — Lamarmora 18, — Ricasoli b) 9, — Rattazzi b) 4, — Menabrea 21, — Lanza 64, — Minghetti b) 152, — Depretis a) 53, — Cairoli 2, — Depretis c) 31.

Drobne novice. Znamenito je, da tudi odvečni dunajski protestant in liberalec Dittes je propadel pri volitvi. Izvolili so Dunajčani par móž (Kronawetter-a in Lüblich-a), ki se bodeta poganjala za malo meščanstvo in malo obertništvo; pa kaj je to pri tolikem številu — vmes celó ducentnatih „verwaltungs-rathov“? Zlasti v notranjem mestu gospoduje veliki kapital, ki je veči del v judovskih rokah. — Od Zulovcev umorjeni princ Napoleon je res Viktorja, naj starejega sina princa Jeroma, zaznamoval za svojega naslednika v napoleonskih prizadetvah. Da pa tudi ta, sin tako brezbožnega očeta, ne bo srečen — ne sam za-se in za narod francoski — to lahko vé vsak, kdor ima vero v večno pravico in v pota sv. previdnosti Božje. Naj pristavimo tukaj smešno-žalostno novico, na to dogodbo se osirajočo. Milanski časniki pripovedujejo, da neki Karlo C. je te dni prišel v komedijanški obleki k krojaču s zahtevo, da naj mu naredi drago kraljevo oblačilo, iz žameta, svile in zlata — s hermelinskim robom. Krojač ga izprašuje, za kako igrokazno predstavo ima to služiti, da bode reč prav ukrojil. C. pa zakriči: „Reva! za koga me imate? Oblačilo bo za moje kronanje prihodnje nedeljo v stolni cerkvi pred vsimi ljudstvi. Jaz sem zulovski kralj, veste? Bojte se, ako obleka ne bo popolnoma dobro narejena!“ Krojač je razumel, da je revež obnorel, in spremil ga je v bolnišnico. Zmešaneč je menil, da gre s njim, da mu bo obleko pomeril in pa da ga spremlja kakor njegov podložnik; ko pa je sprevidil, da je kaj drugega, je klical svoje vojake na pomoč, strahovat to izdajstvo veličanstva, ki se je nad njim storilo... Tedaj res: Kolkor manj vere v liberalni èri, toliko več norcev. —

Laško ministerstvo je že spet šlo pod klop, in Cairoli je boje že sestavil novo ministerstvo. — Kobilice so se prikazale tudi na Ogerskem v szatmarski (r. szatmarski) stolici in pokončale so zelenje in setve že na 600 oralih zemlje; 3600 vojakov in kmetov neprenehoma dela, da bi to merčesjo povodenj ustavili; jama 300 štirjaških čevljev je bila skoro v eni sapi napolnjena, — toliko je te ostudnosti!

Cvet in sad zveste molitve.

Zahvale.

Št. 1. Serčna zahvala Naši ljubi Gospej presv. Jezusovega Serca za srečno ozdravljenje mladenča, nad kterega ozdravljenjem je bil že zdravnik obupal; opravila se je zanj devetdnevnic, in ker mislim, da je to naj več pripomoglo, želim, da se razglasi po „Zg. Dan.“ v večo Marijino slavo.

Z Gorenjskega, 9. mal. serp. 1879. J. K.

Št. 2. Zahvalujem se kot dijak Naši ljubi Gospej za dobro doveršenje šolskega leta! J.

Prošnje.

Posebna prošnja za odpravo neke spotikljivosti na priprošnje N. lj. G. presv. Serca. — Bogoslovec, da bi vredno prejel mašniške posvečevanja in postal vreden v vinogradu Gospodovem. — Žena, za odvernjenje neke britkosti v njenem stanu. — Več pijancev za poboljšanje. — Da bi se politika velikih moči obrnila v prid sv. Cerkve. Neki bogokletnež za spreobrnjenje — posebno živo priporočen. — Oseba, ktera že več časa bolega, zdaj jo pa še huda omotica v glavi nadlega, se prav živo in zaupljivo priporoča v molitev vsem udom bratovšine Naše ljube Gospé presv. Serca, da bi ji Bog na priprošnje Marije, sv. Jožefa in pokojnega sv. Očeta Pija IX dodelil zopet ljubo zdravje. Ako bo uslišana, hoče zahvalo očitno po „Zgodnji Danici“ razglasiti. — Oseba, ktera že več lét prav redkokrat in z veliko boječnostjo k ss. zakramentom pristopa, se zaupljivo priporoča v bratovsko molitev, da bi ji Bog na Marijino priprošnje ta hudi križ odvezel in jo vnel za bolj pogosto in vredno prejemo ss. zakramentov.

Bratovske zadeve.

Nameni in priporočevanja pri sv. maši in sploh v molitvi za mesec mali serpan 1879.

I. Glavni nameni: Spreobrnjenje tistih, kteri so morebiti tudi v svetem letu terdovratni ostali.

II. Posebni nameni:

21. mal. serpana. Sv. Daniel, poslednji velikih preokov, sloveč posebno zaradi prerokbe 70 tednov, v kateri je določil čas, kdaj da Odrešenik pride. Umerl je ob koncu Cirovega kraljevanja, pet stoletij pred Kristusom. Priporoč.: Spreobrnjenje terdovratnih judov. Vterjenje vere med višimi stanovi. Lepo obnašanje mladine v cerkvi.

22. Sv. Marija Magdalena, doma iz Magdale ob galilejskem morji, grešnica, spreobrnjena od Jezusa Kristusa, je dolgo delala pokoro kakor pušavnica ob nekem hribu blizo Masilije, in je tudi tam umerla. Prip.: Velike grešnice, posebno nečistnice. Nečistniki in brezverci. Cerkev v Judeji in na Francoskem.

23. Sv. Apolinar, škof muč., poslan od sv. Petra oznanovat vero v Raveno. Priporoč.: Bogoslovci, ki imajo prejeti ss. redove. Cerkev na Laškem. Mladina sa obvarovanje pred smertnim grehom.

24. Sv. Kristina, devica na Toškanskem, z desetimi letom svojega življenja mučena zavolj sv. vere od lastnega očeta. Priporoč.: Otročiči za živo vero. Bogoslovci za vredno prejemo ss. redov. Dobra letina.

25. Sv. Jakop večji, Cebedejevič, terpel za sv. vero l. 44. Njegove svetnje so v Komposteli na Španjskem, kjer je silno sloveča božja pot. Priporoč.: Poterpežljivost v terpljenji in nadlogah. Spreobrnjenje več mladenčev. Neka težavna zadeva.

26. Sv. Ana, mati M. D. Priporoč.: Novoposvečenci. Uboge vdove. Spreobrnjenje dveh liberalcev.

27. Osmi nedelja po Bink. Evang.: Prilika o hišniku, klicanem na odgovor (Luk. 16). Špomin vsih papežev, ki so bili svetniki. Sv. Pantaleon, zdravnik v Nikomediji, muč. l. 305. Priporoč.: Slovenski mladenči za stanovitnost v čednosti in veri. Cerkev na Ruskem in Poljskem. Poklic vrednih mladenčev v duhovski stan.

Listek za raznoterosti.

Iz Ljubljane. Duhovskih skupnih vaj, naznanuje škofijski list, zaradi mnogih zadržkov letos ne bo; opominjajo pa premilgsp. viši pastir prav priserčno, naj si sleherni prizadeva za-se posebej to opraviti, da se sad sv. leta tudi pri vernikih toliko bolj živo ohrani.

Katoliško društvo je na svojo zaupnico do milgsp. škofa Strosmajera prejelo silo prijazen odgovor, iz kterega je jasno, da veliki dobrotnik svojega bosanskega ljudstva je po zimi šel na božjo pot v Rim, spomladi pa potoval v „carov Beč“ — vse za srečo tega ljudstva. Posebno draga mu je molitev njegovih prijateljev, da bi dosegel Božjo pomoč v ta namen; svoje djanje hoče pri tolikem blagem zaupanji naše družbe še povišati, ako bi bilo kako moči, in posebno zahvalo naznanuje slavnemu odboru in vrednemu društvu. Pismo je od 8. t. m.

Poslednjič se je odbor posvetoval, da bi dal na svitlo rokopis: „Mesec november,“ spomin dušam v vicah posvečen, od P. H. M., ako se bo reč dala vravnati.

Malane okna. Vis. čast. g. G. Köstl je svoji krasni farni cerkvi preskerbel zopet novo lepoto, namreč malane okna — za sedaj samo štiri velike okna v prezbiteriji. Izdelala jih je na silno močno katedralno steklo znana fabrika Alb. Neuhauserja v Inomostu. Gledalo se je naj bolj na to, da malane šipe prijazni cerkvi ne jemljó preveč svetlobe, in ta namen se je dosegel popolnoma. Kdor ima priložnost naj si ogleda te okna; spoznal bo, kako častitljiva reč da so za hišo Božjo. In ker pri njih ni prav nič lesenega, ampak so šipe vdelane v svinec, železo v sid, pa zavarovane z mrežami, smemo reči, da so za stoletja, toraj tudi ne predrage.

Viteza Kalina, c. kr. predsednika, si je Kerško mesto izvolilo častnega meščana.

Vse katoliške družbe so prav priljudno prošene, naj za novi „Weckstimmenkalender“ g. dr. Jordan-a, letnik 1880, najprej ko moč, pošljejo potrebne zaznamke o družbi, namreč: ime družbe, predsednika, podpredsednika, število družnikov, sedež in namen itd. vredništvu omenjenega koledarja z napisom: „An die Redaction der „Weckstimmen“ in Wien VI. Kaunitzgasse.“

„Ako Bog dade i sreča junačka“ — je bil pregovor ranjc. bana Jelačića. Res, „ako Bog dá“, bode bolje. Vse je za zdaj na tem ležeče, kako se bode političko stanje zasukalo po sedanjih volitvah. Nekteri judovski časniki in prenapeti izmed Madjarov se šopirijo zoper

zboljšanje veri in Slovanom v korist in sploh zoper pomirjenje avstrijskih narodov: tedaj, če kdaj, je zdaj čas sraven dela tudi prav pridno moliti, „da Bog dá“, kar si doseči prizadevamo — za vero, dom, cesarja!

Poterditev in priporočilo. Z naj lepši zahvalo poterdim resnični prejem 35 gl. a. v., ki ste mi jih ko Daničino zbirko za našo cerkev poslali blagovolili. Bog poverni stoterno vsem dotičnim blagodušnim dobrotnikom! Kolikor večji je sila in potreba, toliko dobrodejniši je vsaka pomoč, v katero naj je zidanje naše farne cerkve „Zg. Danici“ in njenim častitim prijatelom še nadalje prav zelo priporočeno, da bi se ohranil v nji stalni prostorček za dotične mile darove. *)

V Bohinski Bistrici, 12. mal. serp. 1879.

J. Mesar, župnik.

Poterdilo. V imenu pogorelcev v Dragovanji vasi naznanjam priserčno zahvalo vsem dobrotnikom za darove nabrane in poslane po „Zgodnji Danici“. Prejel sem pretečeni torek 90 gl. za omenjene pogorelce, ter bodemo molili, da jih dobrotljivi Bog tisučero povračuje.

V Dragatušu, 11. mal. serp. 1879.

Peter Mohar, župnik.

V Zagrebu na Franc-Jožefovem vseučilišu je do 31. vel. serp. razpisana poskušnja za učiteljski stol posebne dogmatike (dogmatica specialis). Uči se v latinščini, redovna plača je 1800 s petletnim dokladkom po 200 gl. in s stanovino 350 gl. Izredni profesor pa ima po 1400 gl. s stanovino 300 gl. Prošnje se pošiljajo do kr. vladnega oddelka za bogocastje v Zagreb, in naznani se v prošnjah starost, rojstni kraj, doseženo doktorstvo bogoslovja, znanje jezikov in prešnje službe.

Vzoriti kardinal vikār škof je odšel za nekoliko tednov v toplice v Koritnico na Slovaško.

Mon. Al. Boroša je od vzoritiga kardinala izvoljen za ravnatelja in poverjenika v vsih zunanjih zadevah konventa Magdalenka na Josipovcu pri Zagrebu.

Apostoljska delegacija v Bulgariji. Po telegramu „Havasovem“ namerjajo sv. Oče ustanoviti apostoljsko delegacijo ter škofovskega namestnika v Ternovi na Bulgarskem. Knez Aleksander je boje obljubil katoličanom, da je porok za naj večji svobodo, primerno temeljnim postavam na Bulgarskem.

Pobožnost ranjcega princa Napoleona. Kakor vse kaže, je od Zulovcev umorjeni cesarovič Napoleon imel prav blago serce in velikodušne misli. Med rečmi ranjcega so našli molitvene bukve in na enem listov ob kraju so bile od princa samega zapisane te-le besede: „Ako moram umreti, o Gospod, naj bo to za rešenje življenja enega mojih dragih; ako mi je živeti, naj bo to za naj bolj vredne!“ (*Si je dois mourir, Seigneur, que ce soit pour sauver la vie d'un des miens; si je dois vivre, que ce soit parmi les plus dignes!*)

Poslednje novice. Volitve v avstrijski državni zbor so dokončane. Ne vé se še natanko, kako bo z večino; gotovo pa je boje toliko, da lastnija volitev zahteva razpušenje dosedanega ministerstva. — V nemškem državnem zboru 9. t. m. je Bismark naznanil željo omečiti „kulturno borbo“, to je, odjenjevati od preganjanja

*) V Ljubljani in drugod po deželi ali zunaj dežele je veliko Gorenjcev in zlasti tudi taci, ki radi hodijo v Bohinj in k Savici, pa še veliko osebnih prijatelov gosp. župnika J. Mesarja: gotovo si bode sleherni taci štel v čast, da k zidanju svetišča Gospodovega v Bohinski Bistrici kolikor toliko pripomore. Blagoslov Božji za take blage darove je velikrat prav očiten. Vr.

katoliške Cerkve. — Princ Napoleon, ki je na tujem umrl, je bil 12. t. m. slovesno pokopan — tudi na tujem, to je, na Angleškem, v Čiselburatu. Pričujoč je bil Jeronim Napoleon s sinovoma, z drugimi vladarskimi osebami in napoleonskimi prijatli. — Tudi po mnogih krajih južne Rusije je vse zamorila suša, razdjala toča, in če je še kaj ostalo, zdaj požirajo kobilice in hrošči. — V južni Ameriki gospoduje silovita vročina. Nekoliko jih je že umrlo za vnetjem možgan od solnca. V Memfi-u se prikazuje zopet rumena merzlica in prebivalci bežijo iz mesta. — Mladolaško je dobilo novo ministerstvo; Cairoli je na čelu; druge imena so po večem nove. — Rumuncem liberalna politika hoče po vsi sili jude z enakimi pravicami vgnjezditi. — Osvobodeno Laško: „Rinnovamento“ iz Potence piše, da te dni so laški tolovaji (briganti) odpeljali mladenčca Mančino-ta, in zahtevajo od družine 8000 cekinov zanj. Tudi naznanjuje „Unità“, da perve tri mesece tekočega leta so bile laške železnice napadene — nič manj kot petnajstkrat!

Duhovske spremembe.

V Terzaški škofiji: Č. g. Fr. Černe, dosedanji župnik na Opčini, dobil je župnijo pri sv. Jakobu v Terstu; č. g. Anton Lupetina, dosedanji župnik v Draguču, pa župnijo Keršan. Č. g. Matej Mikuš imenovan je oskerbnik v Draguču; č. g. Fr. Marotti, oskerbnik na Berdu; č. g. Fr. Peculić oskerbnik v Kerbunah; č. g. Ivan Dragovina oskerbnik na Goli gorici. — Razpisana je dekanijaska prebenda pri stolnem kapitelnu v Terstu, in župnija Opčina — do 24. avgusta t. l.

V Lavantinski škofiji: Za župnika sta prezentirana č. g. g. Janez Kramberger k Materi Božji na Vurbergu, in Vinko Plaskan za župnijo sv. Jerneja v Zibiki; č. g. novomašnik Fr. Ostrec je umeščen za kaplana v Artiču. — Umerl je č. g. Lovro Obrnan, kaplan v Artiču. R. i. p. — Prihodnjo nedeljo, 20. t. m., bodo v mariborski stolni cerkvi posvečeni gg. četertoletniki: Kozinec Janez, Kralj Martin, Nahtigal Fr. in Vojsk Alojz, in gg. tretjoletniki: Černko Marko, Irgelj Fr., Purgaj Fr. in Rom Ign.

Dobrotni darovi.

Za spominek † župnika Aleša Jerala: G. dr. M. L. 2 gl. — Č. g. Tomaž Kajdiž 2 gl. — Č. g. A. M. iz Pr. 2 gl. — Mikl. Škof 1 gl. — N. V. 20 kr.

Za pogorelce v Zagradcu v Žaliniški fari: G. T. Pirnat 1 gl.

Za cerkev v bohinski Bistrici: G. dr. Jož. Poklukar 10 gl.

Za sv. Očeta: Iz Horjula 2 gl. 70 kr. — Po č. g. J. Dolencu 1 gl.

Za afrikanski misijon: Č. g. Št. Jaklič, župnik v Dolenji vasi, 2 gl.

Za bratovščino N. lj. G. presv. Serca: Po g. Š. Zupanu 1 gl.

Za sv. Detinstvo: Iz Škofje Loke po č. g. Š. Zupanu 18 gold. od šolske mladine. — Po gosp. Erkerji 1 gl. — Po gosp. A. Žlogarji 1 gl.

(Drugi dar. prih.)

Pogovori z gg. dopisovalci.

G. pisatelju posvarilnega članka: Izročili smo reč pisatelju samemu, meneč, da bode tako bolje; naj bi ne bilo zastoj, ker treba je umevati nauk: „Nec nominetur in vobis!“